

Salvningen i Betania / en by (synoptisk)

Mattæus

Da Jesus var i Betania i Simon den Spedalskes hus, kom der **en kvinde** hen til ham med en alabastkrukke fuld af meget kostbar olie og hældte den ud over hans hoved, mens han sad til bords.

Da **disciplene** så det, blev de vrede og sagde: »Hvorfor ødsle sådan? Denne olie kunne jo være solgt for mange penge og givet til **de fattige**.«

Men da Jesus mærkede det, sagde han til dem: »Hvorfor gør I det svært for kvinden? Hun har gjort en god gerning mod mig. **De fattige** har I jo altid hos jer, men mig har I ikke altid. Hun har hældt denne olie ud over mit legeme som en forberedelse til min begravelse. Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst i hele verden dette evangelium prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende.«

Markus 14,3-9

Da han var i Betania i Simon den Spedalskes hus og sad til bords, kom der **en kvinde** med en alabastkrukke fuld af ægte, meget kostbar nardusolie. Hun brød krukken og hældte olien ud over hans hoved.

Men **nogle** blev vrede og sagde til hinanden: »Hvorfor ødsle sådan med olien? Denne olie kunne jo være solgt for over tre hundrede denarer og givet til **de fattige**.« Og de overfusede hende.

Men Jesus sagde: »Lad hende være! Hvorfor gør I det svært for hende? Hun har gjort en god gerning mod mig. **De fattige** har I jo altid hos jer, og når I vil, kan I gøre godt mod dem; men mig har I ikke altid. Hun har gjort, hvad hun kunne. Hun har på forhånd salvet mit legeme til begravelsen. Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende.«

Lukas

En af farisæerne indbød Jesus til at spise hos sig, og han gik ind i farisæerens hus og tog plads ved bordet. Nu var **der en kvinde**, som levede i synd i den by. Da hun fik at vide, at han sad til bords i farisæerens hus, gik hun derhen med en alabastkrukke fuld af olie, stillede sig grædende bag ham ved hans fødder og begyndte at væde hans fødder med sine tårer og tørrede dem med sit hår, og hun kysede hans fødder og salvede dem med olien. Da **farisæeren**, som havde indbudt ham, så det, tænkte han ved sig selv: »Hvis den mand var profet, ville han vide, hvad det er for en slags kvinde, der rører ved ham, at det er én, der lever i synd.« Jesus sagde da til ham: »Simon, jeg har noget at sige dig....Og vendt mod kvinden sagde han til Simon: »Ser du denne kvinde? Jeg kom ind i dit hus; du gav mig ikke vand til mine fødder; men hun har vædet mine fødder med sine tårer og tørret dem med sit hår. Du gav mig ikke noget kys; men hun er blevet ved med at kysse mine fødder, siden jeg kom herind. Du salvede ikke mit hoved med salve, men hun har salvet mine fødder med olie. Derfor siger jeg dig: Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget. Den, der kun får lidt tilgivet, elsker kun lidt.« Og han sagde til hende: »Dine synder er tilgivet.« De andre ved bordet begyndte at tænke ved sig selv: »Hvem er han, som endog tilgiver synder?« Men han sagde til kvinden: »Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!«

Johannes

Seks dage før påske kom Jesus til Betania, hvor Lazarus boede, han, som Jesus havde oprejst fra de døde. Der holdt de et festmåltid for Jesus; Martha sørgede for maden, og Lazarus var en af dem, der sad til bords sammen med ham.

Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie og salvede Jesu fødder og tørrede dem med sit hår; og huset fyldtes af duften fra den vellugtende olie. **Judas Iskariot**, en af Jesu disciple, han, som skulle forråde ham, sagde da: »Hvorfor er denne olie ikke blevet solgt for tre hundrede denarer og givet til **de fattige**?« Det sagde han ikke, fordi han brød sig om de fattige, men fordi han var en tyv; han var nemlig den, der stod for pengeskassen, og han stak noget til side af det, der blev lagt i den. Da sagde Jesus: »Lad hende være, så hun kan gemme den til den dag, jeg begravnes. **De fattige** har I jo altid hos jer, men mig har I ikke altid.«